

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Catey Rosyi.

z Wilna V. S. 6. N. S. 17. Lipca 1799. we Srzode.

z Petersburga V. S. 24. Czerwca
N. S. 5. Lipca.

Państw Cesarza Jmci Rzymskiego na stałe
mieszkanie.

General Lieutenant Korpusu Inżenie-
nierow w Rydze Knorring ¹ r. otrzymał ran-
gę Generala. Woyska i regularnych Koza-
kow General Lieutenant Sawelew został Ge-
neralem Kawaleryi. Generalami Lieutenan-
tami General Majorowie: Szef batalionu ar-
tilleryi Merkel, Kommandor półku leibkiras-
syerow JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI
Xiąże de Richelieu. Półkownicy General
Majorami: Woyska Dońskiego Denisow 6,
Jlowayskoy. Huzarskiego Lindenera półku
Graf Witgenstein naznaczony Szefem półku
Huzarow Kekuatowa. Podpółkownicy: pół-
ku dragonii Friza Umiańcow; huzarskich: Szi-
ca i Sucharewa, Szuchanow i Stawiski zo-
stają Półkownikami.

Kommandorowie: Staro-Badeńskiego
regimentu muszkietyerow General Lieute-
nant Xiąże Wołkoński 2; Nowo-Badeńskie-
go General Major Weleckoy naznaczeni tych-
że Szefami. Półku Kirassyerow Jgielstroma
Półkownik Graf Golowin został onego Kom-
mandorem. Dla zawartego przed trzema
laty sekretnego traktatu między Margrabią
Badeńskim i Rptą Francuzką, Generalowie
Infanteryi: Xiąże dziedziczny Badeński, i Xią-
że Badeński Karol uwalniają się od służby.
Woyska Dońskiego Półkownik Kurnakow
otrzymał rangę General Majora. Regimen-
tu grenadyerow Zerebcowa Podpółkownik
Jazykow został Półkownikiem. Woyska
Dońskiego zmarły General Major Derisow
3. z rang listy wymazany, Bałtyckiey okrę-
towey flotty Kontr Admiral Cziczagow u-
walnia się od służby.

Na proźbę zostającego w służbie Ce-
sarско Rzymskiey Generala Infanteryi Xią-
żęcia Czartoryjskiego, który dzieląc mają-
tek na dwóch synow znajdujących się w
służbie Rosyjskiey, młodszemu który jest
Koniuszym Dworu Wielkiey Xieżniczki He-
lenty, wyznaczył dobra leżące w Gallicyi;
JEGO IMPERATORSKA MOSC uwalnia o-
nego od służby swoiey, wykonancy na wier-
ność przyięgi, i pozwala przenieść się do

Za Najwyższym rozkazem Tayny Kon-
filiarz Nepluiw donosi niżej wyrażonym
osobom, które proźbę podały do Tronu.

Xiążęciu Stanisławowi Jabłonowskiemu
proszącemu o zwrócenie dóbr na Skarb za-
branych, które były w posesyji familii jego
w Polsce, odpowiedziano, że na to nie-
ma Najwyższego zezwolenia.

Bywszych woysk Polskich Poruczniko-
wi Maximilianoowi Bogusławskiemu proszą-
cemu o pozwolenie formowania półku z
Polskiey Szlachty na żołdzie i ekwipażu skar-
bowym, &c. odpowiedziano, że tego nie-
ma potrzeby.

Połockiemu mieyskiemu urzędnikowi
Stefanowi Snitce, mającemu sprawę z byw-
szym na tymże urzędzie Czerniawskim, i
skarżącemu się, że ta jedynie dla przewiódki
samey przeniesioną została z Białoruskiego
Sądu Głównego w 1. Departament, gdzie do-
tąd leży bez wyroku; zostawie się czekać
onego w swoim czasie.

Białoruskiey Gubernii obywatelowi Jó-
zefowi Szpiliowskiemu skarżącemu się na
Mobilewski Rzymsko Katolicki Konsyftorz,
niby o niesprawiedliwe sądenie sprawy je-
go z żoną; odpowiedziano: ponieważ z wię-
tey informacyi przez Justic Collegium w
Rzymsko Katolickim Departamencie pokaza-
ło się, że sprawa jego jedynie przewleka się
dla tego iż sam nie stawał w Konsyftorzu,
dla tego więc i proźba jako nieporządna
przyięta nie jest.

Wileńskiemu Kupcowi Onufremu Bia-
lemu dowodzącemu jaką szkodę poniosł R.
1794. podczas upędzania się woysk Rosy-
jskich za buntownikami Polskimi, przez
spalenie szpichlerzow z towarami, a w nad-
godę za to proszącemu o przepuszczenie
za granicę towarow jego bez opłacenia cła,
odpowiedziano, że ponieważ to się stało
przed panowaniem Imperatora Jmci, pomie-

niona wyżej prośba do rozważenia JEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI nie należy.

z Wiednia 26. Czerwca z Gazety Krakowskiej.

W raportach ze Włoch przyślanych dawniej odebraliśmy wprawdzie wiadomość o złączeniu się w okolicach Sawony nieprzyjacielskich wódzów: Moreau i Macdonalda; ta jednak zawczesną była, jako się okazuje z następującego doniesienia, które General Kavaleryi Melas przysłał teraz Dworowi o czynnościach armii zkombinowanej.

Macdonald na czele 35. tysięcy rozmaitego ludu zbliżył się na początku teraźniejszego miesiąca do okolic Modeny, gdzie na d. 11. atakował Generała Hohenzollern, lecz z klęską odparty został. Nazajutrz rano powtórzył atak, zciagnawszy do siebie liczne posiłki, przeciw Austryackiej diwizyi, która ledwie liczyła 5. batalionów piechoty, 6. jazdy szwadronów, regimentu Busi. Wojska Cesarzkie namiętniej walczyły; kilkakrotnie odparły Francuzów; i pole strupem ich zasłały.

Ustąpiliśmy nakoniec trochę liczniejszemu nieprzyjacielowi, który jednak diwizyi naszej otoczyć nie zdołał, co było w początkach zamiarem jego. Gdy Generał Hohenzollern cofał się ku Mirandola, Macdonald usiłował przerznąć go trzykrotnie kolumny nasze, zawsze jednak zamyślił jego w niwecz obrócić waleczność Austryackiego rycerstwa, a kolumny nasze z sobą połączyły się nakoniec.

Porządek zachowany w odwróceniu winniśmy Półkownikowi Weyfelden, który na czele regimentu Preiss bagnetem atakował nieprzyjacielską jazdę. Poległ w bitwie General Francuzki La Foret; Macdonald raniłony. Zbraliśmy cokolwiek jeńców, między którymi znajduje się Półkownik, z naszej strony distinguishingował się między innymi najbardziej General Hrabia Palfy, pod którym konia zabito.

Tegoż czasu nieprzyjaciel atakował Generała Klenau stojącego pod S. Giovanni, zamysłając podobno tym sposobem wziąć tył diwizyi Hohenzollern. Jedną z Francuzkich kolumn postępowała od Bononii, druga od twierdzy Urbano zwanej; uprzedzi jednak ich zamyślił Wódz Austryacki; pierwszą odparł za rzekę Samogio, drugą ku Nonantola; trzecią podkawszy niedaleko S. Agata, bagnetem rozgromił; w tych utarczkaach zdobyliśmy 150 jeńców, jedną haubicę i wóz amunicyjny.

Wkrótce potem Macdonald z całą armią z Modeny śpiesznym marszem ruszył ku Placencyi, dokąd wprzód nieco przyciągnął na czele swojej diwizyi General Otto. Przewyższając nieprzyjaciel sily widząc

Wódz Austryacki, nie czekał już walnego ataku, lecz nienastannie walcząc z przednią strażą Francuzów, ustąpił za rzekę Tidone i Trebia. W tym stanowisku znalazł go na d. 17 przybyły z Piemontu General Kavaleryi Melas.

Ledwie się połączyły Cesarzkie kolumny, nadeszła wiadomość, że Macdonald już atakuje straż przednią. Wojska nieprzyjacielskie zdały się postępować razem drogą do S. Giovanni, i drugą wzdłuż rzeki Po do Pawii prowadzącą. Pospieszli Otto i Froelich swoim na ratunek. Przybył też na czele diwizyi wojsk Rosyjskich Feld Marszałek Suworow, Francuzi w śpieszkiem nader postępowaniu wstrzymani, po kilkokrotnym ataku z klęską odparci, za nadejściem nocy opuścić boiowisko i brzeg rzeki Tidone musieli.

W nocy nadeszły wszystkie wojska Rosyjskie z Piemontu. Zkombinowana więc armia podzieliła się na 3 kolumny, zamysłając d. 18. nieprzyjaciela atakować. Przygotowanie wiele czasu zabrało, tak dalece iż bitwę zaczęliśmy o godzinie 5 z południa. Krwawa nad inne była; męstwo i stateczność wojsk Rosyjskich i Niemieckich, przelamała wszelkie trudności; Francuzów odparto do rzeki Trebia; boiowisko przy zwycięzstwach zostało.

Jednak nieprzyjaciel groził nowym atakiem. Wojska nasze od dni 4. pozbawione pokarmu i spoczynku regularnego, ledwie zatrudniać się zaczęły przygotowaniem iedzenia, gdy Francuzka jazda w liczbie 2. tysięcy śpiesznie rzekę przebywszy, wsparta diwizją piechoty, opanowała drogę do S. Nicolo prowadzącą. General Melas zgromadził kavaleryą, uderzył na nieprzyjaciela, klęskę zadał, i do rychłego odwrótu przymusił.

Nie podobno godnie wychwalić niezwalzone męstwo armii zkombinowanej. Później jednak będą wspomnieni Officyerowie którzy się distingwowali najbardziej. D. 20. chcieliśmy atakować nieprzyjaciela; lecz Macdonald zastraszony klęską już odniezioną w poprzedzających bitwach, ustąpił w nocy; na świtanie postrzegliśmy straż jego tylną, która ku Placencyi ciągnęła, gdzie znalazł zwycięzca 4. Generalów raniłonych: Salm, Rusca, Olivier, Chambrai, i żołnierzy 2600. Na placu zabraliśmy 2. tyśiące. Pola trupem zasłane pokazują, że wielka jest strata Francuzów: o naszej wkrótce doniesiemy.

Arcy Xiążę Józef Palatinus d. 10. z Budy przez Kolocza wyjechał do Zambor, chcąc oglądać kanał nowo rozpoczęty w Comitacie Baczer. Przypatrzawszy się pilnie robotom, Arcy Xiążę d. 18. przez Peterwaradin, Semlin, do Budy powrócił. Wielki Xiążę Toskański od niektórych z wiernego sobie poddaństwa uwiadomiony został.

że w Państwie jego wiele powiatów insurrekcyą podniosło przeciwko Francuzom, którzy bardzo okrutnie postępują z obywatelami.

Z drugiej strony General Montrichard w Bononii aresztować kazał bardzo wiele znaczniejszych mieszkańców, i wszystkich natychmiast odesłał do Francji. Pod Mantua nie zostawiono nad 15 tysięcy Austriackiego żołnierza, resztę Kray nad rzekę Po zprowadził dla zniszczenia zamysłów Macdonalda Opasaniem pomienioney twierdzy zatrudnia się Zach General. Na jeziorze zbudowano kilka pływających baterii, które w następującym obleżeniu mogą być użyte.

z Londynu 25. Czerwca z Gazety Hamburgskiej,

Przygotowania do tajemney wyprawy pod komendą Generala Abercromby z większym coraz idąc pospiechem; już wielka liczba statków przewozowych i okrętów wojennych na miejscu wyznaczonym stanęła. Chociaż zamysły Ministrów nie są wiadome; jednak wnosimy, że brzegi Batawskie przez Angielską flotę napadnione będą. Z Plymouth wysłano inną eskadrę, która ma uderzyć na Okręta Francuzkie przy wyspie Belleisle zgromadzone, które za pomocą kilku Hiszpańskich o tajemney wyprawie zamyslały.

Wszelka dziś w Angielskim narodzie troskliwość koniec wzięła; jak tylko pewną wiadomość odebrano, że flotta Brestńska weszła na morze śródziemne. Tam wszystkie siły nieprzyjaciół naszych są zamknięte; tam jeśli pod żagle kiedykolwiek wyjdą, łatwo zniszczone być mogą; od przysiężającej potęgi Mocarstw zprzymierzonych. Dla tej przyczyny podobno 3. procentowe papiery w tych dniach po 60. więcej od sta. płacić zaczęto gotowizną; a sekuracye na statki do morza śródziemnego przeznaczone upadły.

Pod Lordem S. Vincent służą Admirale: Cotton, Gardner, Frederick, Parker, Du kworth; Lordowie Keith i Nelson. W pismach naszych czytamy, że gdy wojska zprzymierzone do granic Francuzkich wkroczyć będą, ogłoszony zostanie manifest przywracający Monarchią Konstitucyjną, przy powszechney dla wszystkich amnestyi i nadgrodzie dla tych przyzwolitey, którzy na byli dobra narodowe. Morton Eden powracający z Roselftwu u Dworu Wiedeńskiego, ma otrzymać dostojność Para W. Britanii; pod nazwiskiem Lorda Henley.

W naszym kraju bardzo wiele wydano pism uszczypliwych przeciwko Lordowi Bridport, że flocie Brestńskiej na morze wynisć bez bitwy dopuścił. Cóżkolwiek jest, przyznają Officyerowie Angielscy, że Minister Bruix nie pospolitym zdarzeniem

w dniach kilkunastu żegluga z Brestu odprawił do Toulonu. Gazeta dworska dziś donosi, że IMPERATOR JMC Rosyjski raczył nam przywrócić okręt Leander od 50 armat, przez Francuzów zabrany, przez Admirala Uzakow w porcie Corfon odzyskany.

Hollenderska eskadra z 5 fregat złożona, z Surinam osady pod żagle wyszedłszy do portu Bergen w Norwegii zawinęła, zabrawszy niedaleko brzegów znaczną liczbę statków Angielskich. Pod Windsor moydz wkrótce oboz wytknięty. Stany ziemnoczoney Ameryki chcą wybudować 12. Okrętów od 74. armat, i na to już wyznaczły znaczną sumę. Sidney Smith w raporcie swoim do Lorda S. Vincent wyraża, że przez zabranie flottilli Francuzkiej blisko przygórka Carmel, spodziewa się zniszczyć zamysły Generala Buonaparte; ten, jak u nas twierdzą, z Bejem Tripolitańskim zawarł niedawno traktat przyjaźni.

z Paryża 25. Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Merlin i Lareveillere bywsi Dyrektorowie RPtey, oświadczywszy w liście do zgromadzenia prawodawczego pisaniem, że nie z bojaźni jakiej, lecz jedynie dla przywrócenia wnętrzacy spokojności krajowi, urząd składają, wyiechali, jeden do Douay, drugi do dóbr swoich. Treilhard był od kolegów namawiany, aby się przeciw wyrokowi, który zapadł na niego; lecz ten obrał życie spokojne. Niespodziewana powolność ulagodziła rozjątrzone umysły; przynajmniej nikt dziś nie mówi o skrzyżowaniu bywszych Dyrektorów.

Nowi: Ducos i General Moulins dotąd nie przybyli. Ostatni był na wojnie Vendeyckiej, potem kommanderował armią Angielską pod Generalem Kilmaine. Cate już prawie Ministerium jest odmienione; wojennym iak mówią, będzie Championnet. To pewna że Dyrektoryat sąd na niego ustanowiony kassując, na regestrze Generalów zapisać rozkazał. Lecz o tych odmianach obszerniej doniesiemy, gdy będą pewniejsze wiadomości.

Powiadają, że Merlin, Treilhard, i Lareveillere aresztować chcieli 70. Prawodawców; sprzeciwiał się tej gwałtowności Barras; na to jednak nie zważając inni, Komendantowi Paryskiemu rozkaz wydali, którego ten usłuchać nie chciał. Odnawia się pogłoska, że General Moreau nie we Włoszech, lecz nad Renem komendę mieć będzie. Ociec S. z Briançon do Valence przeprowadzony został. General Damas powracający z Egiptu miał wpaść w ręce Anglików, i pod obowiązkiem nie służenia wypuszczony został.

O flocie Brestńskiej wiadomość zawczesna była, jakoby już się znajdowała w

Carthagenie. To pewna że General Moreau z Ministrem Bruix odprawił konferencyą na Okręcie Admiralskim, gdy niedaleko brzegów Genueskich stał na kotwicy. O Generale Buonaparte nic nie ogłosił dotąd Direktoryat; słusznie więc powątpiewamy o zajęciu przezeń Siryi, wkroczeniu do Natolii, założeniu głównej kwatery w Angury mieście od Constantinopola 85. mil odległym, gdzie niegdy Tamerlan uwięził Bajazeta; woysku do 200. tysięcy pomnożonym, i wiele tym podobnych wieściach, jakimi są dziś napelnione pisma nasze.

We Włoszech generałowie Macdonald i Moreau nie złączyli się dotąd; muszą jednak mieć komunikacye otwarte, ponieważ pierwszy drugiemu przesyła raporty o czynnościach armii Neapolitańskiej. W pierwszym donosi, że wkroczywszy 14. Maja do Toskanii, prawe skrzydło pod sprawą Generała Montrichard, uwiadomione że Austriacy twierdzę Urbano opasali, bitwę stoczyło; zabraliśmy 200. jeńców; twierdza wolna została.

W drugim raporcie donosi Macdonald, że woysko wysłane do oblężenia Portolongone na wyspie Elva, przymuszone zostało ustępować do Porto Ferrajo, za nadzieściami posiłków Neapolitańskich. Oblężenie nieprzyjaciela, w nocnej wycieczce uбилиśmy do 600. ludzi; dział większych zabrano 12, 4 moździerze i cały oboz. Po tym zdarzeniu woyska Neapolitańskie powróciwszy do Porto Longone, spokojnie się zachowały.

W trzecim naofstated raporcie d. 13. Czerwca z Modeny wyraża Macdonald, że dniem pierwej w bliskości pomienionego miasta krwawą miał rozprawę z nieprzyjacielem. Po uporczywej bitwie zwyciężyliśmy nakoniec. Austriaków zabitych i rannionych 1500, jeńców 2. tysiące, 40. Oficerów, dział 15 wiele ammuicyjnych wozów, 3 chorągwie, 500 koni. Z naszey strony poległ La Forest General korpusu strzeleckiego; Macdonald kilkakroć szablą cięty, tak dalece, że raportu podpisać nie mógł (tey bitwy opisanie przez Generała Hohenzollern czytaliśmy trochę wyżej pod artykułem z Wiednia.)

Po przeczytaniu raportów, Rada 500 ogłosiła, że armia Neapolitańska nie przestaje zasługiwać się Ojczyźnie. Czekamy wkrótce wiadomości o większych bitwach. Scherer dobrowolny areszt w Temple przyjął. o sąd i sprawiedliwość wołając. Toż samo uczynić ma Ex-Direktor Rewbell. Temu iakoteż krewney jego Rapinat, żonie sławnego w Szwyjcarach kommissarza, zarzucają, że kończąc urzędowanie, Pałac Luxembourg zrabowali, przywłaszczając sobie sprzęty do użycia ze skarbu pozwolone.

Generałowie Moreau i Mafseny proklamacye wydali. Pierwszy Ligurow zachęca, ażeby się przykładali do bronienia Ojczyzny wtargnięciem nieprzyjacielskim zagrożoney; drugi ostrzega żołnierzy Francuzkich, ażeby nie słuchali tych namowy szkodliwej, którzy w woysku nieufność i niezgodę rozfiwać usiłują. W portach Toulon i Nice wiele ammunicyi i artilleryi zabrano na okręta. 18 statków Angielskich widziano nie dawno w bliskości San Remo, 6 przed Liworną.

Wszystkie woyska dawne, iakietylko w Departamentach Francuzkich rozłączone były, bez których wewnętrzna spokojność narodu może być utrzymana, ruszono ku granicom; powiadają, że tym sposobem licząc oraz nowo zacięzną młodzież, armie za granicą wciągnąć 150. tysiącami ludu pomnożone zostaną; cała zaś R.Ptey potęga lądowa w terazniejszym roku ma wynosić 550. tysięcy żołnierza. O żołdzie potrzebnym na tak ogromną liczbę, nie ieszcze nie postanowili Prawodawcy.

General Macdonald dla Neapolitańskiej armii tymczasowy fundusz znalazł każąc przedać w Toskanii dobra narodowemi zwane, za 4. blisko liwrow milliony. Nasz Direktoryat szukać, i do Obozow odprowadzać pilnie zalecił żołnierzy w dawniejszych bitwach rannych, którym jednak rany do pełnienia służby nie przeszkadzały; takiego ludu, ich rozumieją, zbierze się do 40. tysięcy. Do Brestu często zawiłają kupieckie i przewozowe floty, co dowodem jest że Anglicy oddalili się od brzegow naszych.

Wszystkie garnizony Francuzkie, które tak słabo bronily: Brescia, Pizighittone, Citadellę Mediolańską, &c. będąc obowiązane przez czas pewny nie służyć przeciwko Mocarstwom zprzymierzonym, do zachodnich Departamentow przeprowadzone zostały, gdzie do strzeżenia nadbrzeżow morskich użyte będą. Na wniosek Generała Jourdan rada 500. postanowiła dezertrom ofiarować pardon, jeśli do chorągwi swoich powrócić chcieli.

Troilhard z Direktoryatu wyszedł niezasmucony. Niewiadomo, czyli nowo obranym wyniesienia przystoi winszować. Situacya ich trudna dziś jest, i niebezpieczna. Otoczeni zewsząd przepaścią, wytrzymać muszą burze fraszliwe. Z doświadczenia sądząc wnosić trzeba, że w krótce nowi intriganci dawnych wyrugują. Spokojność przecie jest w Paryżu, bo lud zmordowany po tylu przygodach, nie chce należeć do takich odmian, które mu poprawy losu nie obiecują.

KURYERA LITEWSKIEGO

z Wilna V. S. 6 N. S. 17. Lipca 1799. we Szrzoce

z Anspach 21 Czerwca z Gazety
Frankfortskiej.

Król Jmć z Królową Jmścią 8. 19 przybyli do miasta naszego; Minister Stanu Baron Hardenberg prezentował znaczniejszych urzędników krajowych. Elektor Palatinus Bawarski, późniey trochę witał Króla Jmci. Dnia wczorayszego dawał audyencyą Xiążętom i Panóm z granicznym, których w znaczney liczbie ciekawość do nas zprowadziła. Król Jmć oglądał fabryki krajowe; dziś wyjechał do Hanau.

z Mitawy 10 Czerwca z Gazety
Hamburgskiej.

Dnia dzisieyszego odprawiło się uroczystym obrzędkiem zaślubienie Maryi Teresy córki Ludwika 16 z Xiążęciem d'Angouleme Synem Hrabiego d'Artois, stryjcznym iey bratem; błogosławił Kardynał Montmorency Wielki Jalmużnik; przytomni byli Aktowi: Król Jmć Francuzki Ludwik 18 z Królową Jmścią, Duchowieństwo rozmaitego wyznania; Gubernator Ciwilny Kurlandzki Driesen, Kommanderujący General Fersen, wielu Panow Francuzkich, z których liczby kontrakt przedślubny podpisali: Xiążęta. de Villequier, de Gwiche, de Fleury; Hrabowie; de S. Priest, d' Avaray, de Cosse, Margrabia de Nesle. Familiją Królewską otaczało 100 weteranow pozostających z wierny gwardyi Ludwika 16.

Od granic Włoskich 16 Czerwca
z Gazety Hamburgskiej.

Rzecz jest pewna, że flotta Francuzka na brzegi Genueskie wysadziła wiele żołnierza; wkrótce potym ukazała się Angielska, lecz nie długo zabawiwszy odeszła, ponieważ Francuzki Admiral udał się w inne strony. W Mediolanie rząd nowy ustanowiono, pod nazwaniem kongregacyi; Minister Stanu Baron de Thugut jest nay wyższym dziś rzadcą Prowincyi Włoskich.

Szlachta Mediolanska dała 700 tysię-

cy liwrow na ratowanie wieyskiego ludu przez Francuzow zniszczonego. Mafseną przez Sabaudyą utrzymał dotąd komunikacye z Generałem Moreau; ten przez kraj Genueski, wysłał diwizye Victor'a Grenier dla złączenia się z Macdonaldem; obie przeszedły dolinę Taro, przymusiły Generała Ottomę do opuszczenia Pontremoli; Piemontscy górale Barbets zwani których nieprzyjaciel na swoją stronę przeciagnąć potrafił, trzymają zamknięte doliny: Perouse, Villierd, Cluson, &c.

z Constantinopola 3. Czerwca z Ga-
zety Hamburgskiej.

31. Maja 4. razem Tatarow przybyło do naszej stolicy, z Alepu jedni, drudzy z Akry. Donoszą pierwsi, że Basza Damasku zupełnie poraził Arabow przymierzonych z Generałem Buonaparte, gdy się zbliżali na rabunek pomienionego miasta. Drudzy potwierdzają wiadomość dawniey odebraną, że Ghezar Basza odniósł zwycięztwo nad wojskiem Francuzkim. Już zprowadzono do Akry działa i bagaże nieprzyjaciolom zabrane, których ściągając Seraskier, mil uszedł 18. Wielki Wezyr dnia wczorayszego z Scutari drogę przedsięwziął do Siryi.

z Mediolanu 17. Czerwca z Gazety
Frankfortskiej.

Armia zkombinowana dolinę Luzerne w Piemencie zastąpiła, której mieszkańcy górale, pod nazwiskiem Barbets znaiomi broń złożyli. Inne diwizye do kraju Valais wtargnęły, i do miasta stołecznego Sion przyszły za pomocą obywatelow. Dziś rano Xiąże Parmeński z małżonką swoją przybył do naszej stolicy.

z Genui 10. Czerwca z Gazety
Frankfortskiej.

Ponieważ woienny pożar zbliżył się do granic naszych, Direktoryat wszystkie miasta Liguryjskiego kraju ogłosił obleżonymi. Twierdze nasze i miejsca sposobne do obrony opatrzone we wszystko; góry i

wąwozy osadzono żołnierzem Francuzkim pod komendą Generała Perignon; młodzież broń wziąć musiała; nikt z miasta bez pasportu wyjść niemoże. Moreau część armii swoję przeprowadzając przez okolice nasze, dla złączenia się podobno z Macdonaldem, stał się przyczyną wielkiej drożyzny w całym kraju.

z Werony 19 Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Bitwa d. 12 stoczona w stolicach Modeny, bardzo krwawą była. Walezyli mężnie Austriacy, po dwakroć nieprzyjaciela do odwrótu przymuszając, nakoniec licznie ustępować musieli: Major Regimentu Preiss z kilkaset żołnierzami w niewolę poszedł. Strata Francuzów bardzo wielka bydź musiała; Macdonald kilka ran lekkich odniósł. Tegoż dnia po zakończonej bitwie zaiwoszy miasto Modenę, nie mieszkając, pośpieszył do Parmy.

Książę panujący opuścił stolicę, udał się do Casalmaggiore; d. 13. na rzece most zdjęto, mieszkańcom broń wziąć kazano dla bronienia przeprawy za pomocą wojsk Cesarzkich. Macdonald opanował Parmę i ruszył do Placencji. Tu atakowany General Otto, musiał ustępować przemocą; lecz wkrótce nadeszły spodziewane posiłki z Feld Marszałkiem Suworowem; w pierwszej z nim rozprawie stracił nieprzyjaciel 2 tysięcy zabitych i ranionych. Jeśli nową bitwę unikając przez góry ustępować zechce, straci koniecznie artylleryą.

Rząd Gubernski Litewski uwiadamia wszystkich Pretensorów W. J. Pana Szambelana Mateusza Romanowicza rozciągających pretensye swe do Kamienicy w Mieście Wilnie na Tatarskiej Ulicy sytuowanej przez W. J. Pana Sowiernika Skosarzewskiego teraz kupionej, aby z pretensyami swemi stawili się do Sądu Grodzkiego Powiatu Wileńskiego, który jest przeznaczony na rozprawę między W. Sowiernikiem Skosarzewskim, a W. Mateuszem Romanowiczem i jego Pretensorami. Datt Miesiąca Junii 5. dnia 1799. Roku.

W Pałacu W. Łopacińskiej Woiewodziny Brzeskiej znajduje się do przedania Kocz francuzkiej roboty, prawie nowy, z oporzadzeniem do niego zupełnym. Jeśli kto życzy sobie nabyć, może Pojazd oglądać i o Cenie się dowiedzieć u Burgrabiego tegoż Pałacu pod Nrem 149.

P. Rokstuhl Sylwetkarz bawiący od dwóch lat w Wilnie, ma honor donieść, iż znajdować się będzie w Zelwie przez cały przeciąg tegorocznego iarmarku, w miesiącu Sierpniu. Zabierze z sobą rozmaite rysunki, któremi się bawił od dawnego czasu, do rozmaitych Sylwetek. U niego można będzie dostać gotowe, albo kazać zrobić rozmaite Sylwetki na szkłe kolorowanym, do medalionów, tabakierek, pierścieniów, według gustu i upodobania każdego, za umówioną cenę.

z Wenecyi 20 Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Wojska Cesarzkie rozciągnęły się wzdłuż brzegów Adriatyckiej odnogi aż do Pesaro. To miasto d. 7 wzięte zostało przez obywatelów okolicznych, którzy porwali się do broni dopomagając Austriakom; wszystkie działa i garnizon z 400. Francuzów lub Cisalpinów złożony zabrano; drzewo wolności, pośród radosnych okrzyków, niech żyją Cesarz i Ociec S. spalono.

Wkrótce po tym zdarzeniu Austriacy ku rzece Po zbliżyć się zaczęli, chcąc wszyscy razem uderzyć na Generała Macdonalda, przeciw któremu zgromadza się do 60 tysięcy rozmaitego żołnierza. Anko nie trzymają dotąd Francuzi. Oddaliła się od portu z kombinowaną flotą, według iednych, nawałnością przymuszona; jak drudzy mówią, jedynie dla zabrania wojsk nowych na brzegach Albanii.

z Florencyi 2 Czerwca z Gazety Hamburgskiej.

General Macdonald opatrzywszy miasto Lukę na wszelkie przypadki, z całym sztabem przybył do naszej stolicy, gdzie nie mieszkając armia jego do następującej wyprawy gotować się zaczęła. W Toskanii dotąd spokój panował. Dziś obywatele miasta Arezzo i Cortona rokosz podnieśli, Macdonald chcąc ich do poddania się rychnego nakłonić, wydał odezwę, w której grozi zupełnym zburzeniem, jeśli nie powrócą do posłuszeństwa.